

ת"פ 40582/08 - מדינת ישראל נגד ר' מ'

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 40582-08 מדינת ישראל נ' מ'

בפני כבוד השופט אחינעם צוריאל
בעвин: המדינה המאשימה
מדינת ישראל ע"י ב"כ עווה"ד גל גבאי
נגד
ר' מ'
הנאשמים ע"י ב"כ עווה"ד רינת יהב

גמר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו ביום 12.4.21 במיוחס לו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של אויומים, לפי ס' 192 לחוק העונשין תשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ועבירה של תקיפה סתם - בן זוג, לפי ס' 382(ב) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים זה לצד זה. ביום 13.4.18, בDIRTEM בבאר שבע, פרץ ויכוח בין הנאשם למתalonנטה, ומשירבה המתלוננת לחתום על מסמכי הגירושין, תקף אותה הנאשם בכר שדחף אותה באמצעות ידיו. מיד ובסמוך אליו הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ואומרו: "**אני אפגע לך**", וכל זאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

2. הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ווירשע על פיו. הנאשם ישלח לשירות המבחן לקבלת תסקير, אשר יבחן אף את בקשתו לביטול ההרשעה. ככל והتسקיר יהיה חיובי, התחייב המאשימה לאמץ את המלצותיו לעניין ביטול ההרשעה.

תסקרי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקרים.

ביום 14.10.21 הוגש תסקיר חלקו לפיו, הנאשם בן 37, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים מהמתלוננת וכן ילדה
עמוד 1

מנישואיו השניים. הנאשם משרת בשירות קבוע בתפקיד קצין אספקה בבה"ד 1. משפטו המוצא של הנאשם הינה משפחה נורמטיבית, ولو קשור קרוב עם הוריו. שירות המבחן עתר לדחיה בת חדש ימים על מנת להשלים את איסוף הנתונים.

ביום 23.11.21 הוגש תסקיר נוסף לפיו שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לipyות את קשייו בתיאורו את הקשר הזוגי עם המתלוננת, וניכר כי הוא מתקשה בבחינה עצמית של התנהלותו בקשר הזוגי במצבו אי הסכמה. הנאשם הודה בפני השירות המבחן באופן חלקי בביטוי העבריות ולקח אחריות חלקית על מעשי. לדבריו, התנהגותו האלימה הינה פועל יוצא של התנהגותה המקדימה של המתלוננת. לדברי שירות המבחן, לנימא צורך בהצגה עצמית חיובית, חשיבה נוקשה, סף תסכול נמוך, צורכי שליטה גבויים ומשאבים מועטים להתחזקות עם מצביו קונפליקט. ניכר כי אין פניו לעור בדיקה עצמית ביקורתית. המתלוננת מסרה כי הקשר ביניהם כiem מצומצם, והבעה עדמתה בדבר הצורך של הנאשם בטיפול. הנאשם סירב להשתלב בהליך טיפול, ניכר כי מתקשה לראות את הפגיעה שלו במתלוננת וטופס עצמו כקורבן. בשל סיכון להtanegotot בלתי מוסחת בקשרים זוגיים במצבו משבר, וזאת ללא הлик טיפול, ובשל לקיחת אחריות חלקית, שירות המבחן לא בא בהמלצת לביטול הרשותו, וממליץ על ענישה בדמות צו של"צ.

ביום 31.3.22 נעתר בית המשפט לבקשת ההגנה לקבל הבהרות משירות המבחן וזאת בשל העדר עדמתה המתלוננת מחוד גיסא וציטוט "סתום" משיחה טלפוןית עימה מאידך גיסא, וכן בשל העדר התייחסות לנזק שיגרם לנימא מהרשעתו בדיון. על אף התנגדות המאשימה, נעתר בית המשפט לבקשת אך ורק לצורך קבלת הבהרה בעניין עדמתה המתלוננת, שכן דחית הדין התבקשה בכל מקרה לצורך קבלת חוות דעת ממונה.

ביום 29.6.22 התקבל תסקיר משלים, לפיו הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול. לדברי שירות המבחן, ניכר כי מדובר בנכונות הנובעת ממנייעים חיצוניים עקב ההליך המשפטי המתנהל נגדו, אך על אף האמור עתר לדחיה של 4 חודשים לאפשר לנימא להשתלב בהליך טיפול.

ביום 6.11.22 הוגש תסקיר משלים נוסף לפיו הנאשם החל להשתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לגברים אשר נהגו באליומות כלפי בנות זוגן, והשתתף בשלושה מפגשים בלבד. הנאשם מסר כי אין מתחאים לקבוצה ואינו מבין את סיבת השתתפותו, שכן כiem קיים קשר חיובי הן עם אשתו והן עם המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אין פניו לטיפול עמוק, ואינו מצליח לבחון את דפוסי התנהלותו, ועל כן התנה את המלצתו לדחית הדין בכך שהנימא יביע נכונות להשתתף בהליך טיפול. לחלוין, חזר על המלצתו לענישה בדמות 200 שעות של"צ.

בית המשפט דחה את בקשת ההגנה לקבלת תסקיר נוסף בשל רצונו של הנאשם לעבור לטיפול פרטני, שכן מتسקורי שירות המבחן עולה כי על אף תקופות הדחיה המשמעותיות הנימא עדין אינו בשל לטיפול ממשמעותי.

ראיות לעונש

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

4. מטעם ההגנה הוגשה חוות דעת קרמינולוגית פרטית (ג/1), המלצות ממפקד בית הספר ל��ינים ומרע"ן סיוע מנהלי בבה"ד 1 (ג/2), לפיו הנאשם משרת בבה"ד 1 מאז 18 שנים, והוא בעל מוסר עבודה גבוה ומסירות לתפקיד. עוד הוגש פקודות מטכ"ל (ג/3), ומכתב מטעם המתلونת (ג/4).

המתلونת מסרה במכtabה כי המעשים האלימים של הנאשם כלפיו לא נשכוו, אך ניכר שהנאשם עשה شيئا' בחיו, והתנצל על התנהגותו. לדבריה, בתקופה הרלוונטית לאישום הם היו במצב רגשי סוער. כיום, היחסים תקינים, כל אחד פנה לדרכו והנאשם אב מסור לילדיו. המתلونת הביע חשש שהרשעה תיגע בקשר עם הילדים ותשפיע עליהם, ועל כן ביקשה להימנע מהרשעתו.

5. עורכת חוות הדעת (ג/1), הגב' דודיאן, מנהלת מרכז "הזרמוניות" לאבחון וטיפול בעובי חוק, העידה בפני בית המשפט. לדבריה, לאחר שפגשה בנאשם ושותחה עם המתلونת, ערכה חוות דעת בעניינו. נמסר כי הנאשם התקשה להשתלב בקבוצה הטיפולית, אשר הוצאה מטעם שירות המבחן אך אינה מתאימה לכל אחד. על פי חוות הדעת לנאשם קושי בארגון האישיות המתבטאת בתת תפקוד בייחסים ביןאישיים במצב לחץ ותסכול. ביחס לעברות, הנאשם מבטא הבנה לחומרת מעשיו אך נוטה למזערם וליחסם להם הדדיות. נמסר כי התנהגותו התקופנית הייתה דרך התמודדות עם תסכולים, יש מקום להעמק את תובנותיו ביחס לחלקיו התוקפניים ולפתח מיומנויות אמפתייה כלפי נפגעת העבירה, ועל כן יש צורך בטיפול עמוק. הומלץ להתחיל בטיפול פרטני, ולאחר שיבשלו התנאים, יש לשליו בטיפול קבוצתי תחת צו מבחן. על פי חוות הדעת רמת המסתוכנות להישנות אלימות היא נמוכה - ביןונית, וככל שיקבל הנאשם מענה טיפול הולם תופחת מסוכנותו. כמו שירות המבחן אף עורכת חוות הדעת התרשמה כי לנאשם מוטיבציה טיפולית ראשונית וחיצונית בין היתר בשל ההליך המשפטי והשלכותיו. בסופו של יום חוות הדעת המליצה לבטל את הרשות הנאשם ולשלבו בטיפול פרטני, שכן אם יורשע עלול להידחക לשולי החברה ולאבד את מקור פרנסתו ובכך יפגעו באופן עקיף אף ילדיו ורعيיתו לשעבר.

טענות הצדדים

6. המאשימה בטיעונה עמדה על הפגיעה בערכיהם המוגנים, בתחושת הביטחון של המתلونת, בלמות גופה, כבודה וחירותה, והפגיעה בשלמות התא המשפטי. המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים הינה משמעותית, שכן העבירות בוצעו בבית המשפט, במקום שאמור להיות מבטחה ומצרצה של המתلونת. המאשימה הפנתה לaskiri שירות המבחן, מהם עולה כי הנאשם נטה ליפות את קשייו ומופיעו, מתקשה בבדיקה עצמית של התנהלותו בקשר, ומשליך את האחריות על המתلونת, כפי שעולה אף מחוות הדעת הפרטית, שהגיע מטעם. ניכר כי הנאשם חש שנגרם לו עוול. עוד הדגישה המאשימה את הצהרת נפגעת העבירה, כפי שעולה מן המכתב מטעם המתلونת, ומהוות הדעת מטעם ההגנה. למתلونת נותרה צלקת נפשית מהתנהגותו האלימה של הנאשם כלפיו, על אף שלדבריה לא תמצא כל מזור בהרשעת הנאשם. המאשימה עתרה להעידף את המלצות השירות המבחן על פני חוות הדעת הפרטית מטעם ההגנה והפנתה לפסיקה לפיה בית המשפט העליון מכיר בממדו המייחד של שירות המבחן המעוגן בדיון. המאשימה סבורה כי בשל חומרת העבירות, בהיותן עבירות של אלימות המשפחה אין מקום לביטול הרשותת הנאשם, מה גם שנטילת האחריות של הנאשם חלקית. כמו כן נטען, כי על אף שסביר להניח כי העיסוקתו של הנאשם בזכה"ל תופסק, הנאשם צעריר ובריא, ואף קרוב לגיל הפרישה של אנשי הקבע, ועל כן הנזק

שיגרם לו מתון, שכן יש באפשרותו למצוא תעסוקה חליפית. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם הנע בין מספר חדשני מסר שיכול וירצוי בעבודות שירות ל-10 חודשים, בעודו של הנאשם לא קיימים שיקולי שיקום המצדיקים סטיה ממתחם העונש ההולם, שכן הנאשם עוד לא החל בטיפול פרטני, אין לדעת אם יתמיד בו ומה יהיו תוצאותיו. בשים לב להuder עבר פלילי, הودאותו בכתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן השיפוטי, עטרה המאשימה לגזר את דיןו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם ולהטיל עליו מספר חדשני מסר לריצוי בעבודות שירות בצווף ענישה נלווה.

. 7. ב"כ הנאשם בטיעונה עתרה לביטול הרשותו של הנאשם. לדבריה, האלים המוחסת לנאם הינה ברף נמור ועל רקע סכסוך גירושין, ולא בכך התיחסה המאשימה לקבל את המלצות הتسקיר ככל יהיה חיובי. בנגד לפסקה אליה התיחסה המאשימה, חוות הדעת הפרטית שהוגשה מטעם ההגנה מקיפה, רצינית, ומקצועית. חוות הדעת הפרטית עולה כי הנאשם מעוניין בטיפול ואף מבקש לממן אותו מכיסו. עוד טוען כי בשנים האחרונות קיימת נתיחה בבתי המשפט לרכך את "הלכת כתב", ומקרים רבים מסוימים באירועה אף ללא נזק קונקרטי. טוען כי בהתאם לפקודות המטכ"ל הנאשם יופטר מעבודתו אם יורשע, ומכיון שאין לו כל משליח יד אחר או הכרה מתאימה הנאשם עלול למצאו עצמו ללא מקור פרנסה. ב"כ הנאשם הפנמה לעמדת המתлонנת, אשר מעוניינת בביטול הרשות הנאש מ恐惧 דאגה לילדיהם המשותפים. לשיטת ההגנה, המלצה שירותי המבחן נבעה מהקושי של הנאשם להיות חלק מקבוצה בה משתתפים עבריים, נאים בעבורות חמורות בהרבה, שאינם מקובצת השווים שלו. הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו ואף התנצל בפני המתлонנת, מדובר באירוע ייחיד, זר לאורחות חייו וכן גם ההליך הפלילי, זה הרקע, בין השאר, לקשייו לשתף פעולה עם שירות המבחן. ב"כ הנאשם הפנמה לסעיף 45ה(1), לפקודת שירות הקבע בצה"ל 3.0501, לפיה קיימת סכנה ממשית להמשך העיסוקתו, ועל כן עתרה להעדיין את המלצה חוות הדעת על פני תסקירי שירותי המבחן.

דברי הנאשם

. 8. בדבריו לבית המשפט אמר הנאשם כי הוא לוקח אחריות על המקירה והתנצל בפני המתлонנת. הנאשם ביקש להתחשב בו, שכן פיטוריו מהצבא יובילו לפגעה בפרנסת המשפחה.

דין והכרעה

עתירת הנאשם לביטול הרשות

. 9. טרם אפנה לקביעת מתחם העונש ההולם אדון בבקשתו של הנאשם לביטול הרשותו. על פי ההלכה, האינטרס הציבורי מחיב כי מי שנמצא אשם בדיון ירושע בעבורות שייחסו לו. זהו הכלל, והימנעות מהרשות שמורה למקרים מיוחדים ויצאי דופן.

"**הכלל הוא שיש להרשי נאם שעבר עבירה, וכי שטוען את ההיפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט שישköלי השיקום גברים בקרה האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטראס הציבור**"

[ע"פ 96/2083 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97) (להלן: "הLECת כתב").]

10. כידוע, בעקבות "LECת כתב" **"הימנוות מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם ושנייה, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה, מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים המפורטים לעיל."**

11. ב"כ הנאשם עתרה לביטול הרשעתו של הנאשם נוכח הפגיעה המינורית בערכיהם המוגנים במעשהיו של הנאשם. לטענת ההגנה, מדובר בתקיפה ברף נמוך הסובלת ביטול הרשעה. עוד נטען כי הנאשם בשירות קבוע בצה"ל והרשעתו תוביל לפיטורי ולפגיעה בפרנסת משפחתו.

12. לאחר שבחןתי את טענות הצדדים לאור הכללים בפסקתו של בית המשפט העליון, מצאתי כי אין לבטל את הרשותה של הנאשם ולהוות אותה על כנה.

13. באונה "LECת כתב" הציע צבי הש' לION מספר מבחני עזר על מנת להכריע בשאלת ביטול הרשעה. חלק מן המבחנים שהזכו הם: חומרת העבירה והנסיבות שבן בוצעה, מידת הפגיעה של העבירה באחרים, הסבירות שה הנאשם יעבור עבירות נוספת, אם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או מדובר בהתנהגות מקרית ויחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה, ועוד.

14. תנאי מקדים, אם כן, לדין בבקשת הנאשם היא לקיחת אחריות מצדיו והפנמת הפסול במעשהיו. בפני בית המשפט הוכחו מספר תסקרים מטעם שירות המבחן אשר חוווה דעתו על גורמי הסיכון והסיכון בהתנהגותו ותפיסותיו של הנאשם. מטותירים שירות המבחן עולה כי הנאשם נטל אחריו למעשה באופן חלק, והוא מתקשה בבדיקה עצמית של התנהגותו. לעומת זאת, התנהגותו האלימה הינה פועל יוצא של התנהגותה המקדימה של המתלוננת. ניכר כי הנאשם מתקשה לראות את הפגיעה שלו במתלוננת וטופס עצמו כקורבן. בראשית הדרך סרב הנאשם לחתת חלק בהליך טיפול, ובמהמשך הביע נכונות להשתלב הטיפול, על אף שניכר כי מדובר בנסיבות הנובעת ממניינים חיוניים עקב ההליך המשפטי המתנהל נגדו. בסופה של יום, בהעדך בשלות לטיפול מעמיק, שירות המבחן לא בא בהמלצת לביטול הרשותה של הנאשם.

15. למעשה, חוות הדעת הפרטית שהוגשה מטעם ההגנה, לא חילקה באופן מהותי על הנитוח המקצועית שערך שירות המבחן בונגעו לאיושותו של הנאשם, דפוסי התנהגותו ותפיסתו את האירוע מושא כתב האישום. עם זאת, ועל אף **"מוטיבציה חיונית וראשונית"** בלבד, הומלץ לשלבו הטיפול פרטני ולהימנע מהרשעתו בדיון.

16. בנסיבות אלה, תוך שקלתי הן את המלצה השירות המבחן והן את חוות הדעת היסודית שהוגשה מטעם ההגנה, סבורה אני כי אין מקום להיעתר לבקשת הנאשם לביטול הרשותו. וזאת בשל יחסו של הנאשם לעבירה ונטילת אחריות חלנית בלבד.

17. יתרה מזאת, בעבירות בהן הורשע הנאשם קיימים אינטראס ציבורי משמעותי בהערכתה היחיד והרבים. להרשותה מסר חברתי המוקיע את ביצוע העבירה, ובבטא את הפגיעה בערכיהם המוגנים. הימנעות מהרשותה מעבירה מסר פיזני ומטעा ביחס לפגיעה בערכיהם המוגנים ולהשיבותם. כפי שציין, אכן הפגיעה בערכים המוגנים אינה מן החמורים, ישנו מעשים חמורים יותר, עם זאת, אין מדובר במעשים אשר עלולים בקינה אחד עם הימנעות מהרשותה.

18. מדובר בעבירות אלימות במשפחה, שאין מן החמורים, במספר רב של מקרים צוין בפסקה הקoshi בביטול הרשותה בעבירות של אלימות במשפחה. (ראו למשל: רע"פ 8755/21 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.21)- נאשם ששסיהם לימודי רפואי, תקף את אשתו וגרם לה חבילות, וכן רע"פ 6485/20 לישיב ביטון נ' מדינת ישראל (11.1.2021)). כבוד השופט כבוב קבע אך לאחרונה ברע"פ 22/2002 ריאבנקו נ' מדינת ישראל (19.9.22), בנסיבות בהן הורשע הנאשם בכך שצברת את אשתו בחוזקה, ועיקם את ידה:

"בית משפט קמא עמד על כוונת החוקן הנש��ת מסעיף 2382 לחוק העונשין, לפיו יש להשית ענישה מוכפלת על עבירה של תקיפה, כאשר העבירה מבוצעת כלפי בני משפחה, לרבות בני זוג. החמורה זו מבטא את שאט הנפש כלפי עבירות אלימות שבוצעות בני זוג, תופעה שמחייבת הרעתה אפקטיבית על מנת לגדועה מן השורש. אולם, מעשי המבקש אינם ברף הגבוה של החמורה בתוך גדרי סעיף האישום, אך קביעה כי סוג העבירה בו הורשע המבקש היא זו המאפשרת לוותר על הרשותה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים - זו קביעה שאינה עולה בקנה אחד עם הדיין הנוגג".

19. לטעמי, הנאשם אף לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי וממשי לסייעיו שיקומו. ב"כ הנאשם הפנתה לסעיפים הרלוונטיים בפקודת המטכ"ל לשירות קבוע בצה"ל מס' 3.0501, לפיה רשות הצבא יוכלו ליזום את התורת התחייבותו של חיל לפני תום תקופת השירות, בין השאר, אם הפרקליט הצבאי הראשי או סגנו חיוו דעתם כי יש מקום לשיקול את התורת התחייבותו, אם החיל הורשע בעבירה שישימה קלון או בעבירה שיש בה חריגה מאמות המידה הנדרשות מחיל בשירות קבוע בדרגת או במעמדו בצבא. מסעיפים אלו עליה כי הדבר מסור לשיקול דעת הגורמים המוסמכים בצה"ל. ההחלטה נתונה בידי ראש אכ"א יחד עם המלצה של ועדת מיעצת, ונינתן לעורער על החלטתו לרמטכ"ל. יודגש כי אף חקירה תלויה ועומדת נגד חיל או התנהלות שאינה הולמת הינה עילה להתרת התחייבותו, ועל אף האמור לא פוטר הנאשם מעובdotno.

20. אין חולק כי הרשותה פוגעת בכל אדם נורטטיבי ועלולה לפגוע באפשרויות קידומו ותעסוקתו בעתיד. עם זאת, אל לו בבית המשפט לשים עצמו בנעליו של הגורם המוסמך בצה"ל. הטענה שההרשותה תוכל את אפשרות הנאשם להמשיך את עבודתו בצה"ל לא הוכחה. הפקודה אינה מונעת את המשך העסקתו של

הנואם אלא מדובר בעניין המסור לשיקול דעת הגורמים המוסמכים. יש להניח כי הרשות הנואם בעבירות ונסיבות ביצועו יהיו גורם משמעותי כאשר תיבחן המשך העסקתו בצה"ל. עם זאת, יumedו לנגד עיני הגורמים המוסמכים כלל נתוני, לרבות הרושם החיווי שהצטבר בכל שנות עבודתו, כפי שמעידים מכתב המלצתה שהונחו בפני, והעובדת שהמשיך לשמש כאיש קבוע מאז הוגש כתוב האישום. חזקה על הגורמים המוסמכים כי ישקלו את מכלול הנתונים טרם קבלת כל החלטה בעניין המשך העסקתו.

21. הדבר עולה בקנה אחד אף עם פסיקת בית המשפט העליון אשרקבע בשורה של פסקי דין כי במקרים בהם הרשות עלולה למנוע מנאם להמשיך לעסוק במשלחת ידו, יש להותיר את ההחלטה בעניין לגורמים המוסמכים. כך לגבי נאים שלמדו משפטים (רע"פ 841/20 **מוסא אלדין נ' מדינת ישראל**), מורה במשרד החינוך (עפ"ג (ח') 16-12-59168 **ספאא נסраה נ' מדינת ישראל**), סטודנט לרפואה (רע"פ 5018/18 **עומר בזגלו נ' מדינת ישראל**), רופא שאים על אשטו (רע"פ 1/15 **פנחס צמן נ' מדינת ישראל**) וכן נאים בעלי רישיון לעסוק בתיעור ובבעל רישיון לשמש כمدביר (רע"פ 1240/19 **עופר בר לוי נ' מדינת ישראל**).

22. אף אם אפנה לשיטת "מקבילית הכוחות", אשר באה לידי ביטוי בפסקת בתי המשפט המוחזים לאחרונה ולפיה:

"**כל שימושה העבירה חמור יותר, נדרש הנואם להוכיח פגעה קונקרטית ולא יהיה די בתרחיש תיאורטי או אף בהוכחת מידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי. מנגד, ככל שימושה העבירה קל יותר, אפשר כי בית המשפט ייטה להסתפק בהוכחת פגעה כללית יותר.**" (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 20-07-66903 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (30.12.20), וכן ע"פ (מחוזי מרכז) 26443-03-15 **גוטמן נגד מדינת ישראל** (30/08/15); ע"פ (מחוזי ב"ש) 21-07-61054 **חמו נגד מדינת ישראל** (07/11/21)).

התוצאה תהיה דומה. זאת מאחר שגישה זו מתאפשרת אך בתחוםו של מלכתחילה "**סוג העבירה, על נסיבותה, מאפשר לוותר על הרשותה מבלי שהיא בכך כדי לפגוע פגעה חמורה באינטרס הציבורי**". בשים לב לעבירות בהן הורשע הנואם, אשר בוצעו בתוך התא המשפטית, ולאחר והנאם נטל אחריות חליקית למשאיו, ולא הביע נוכנות כנה ואמיתת להורות להליך טיפול, הימנע מהרשותה טיפול באופן חמור באינטרס הציבורי ובשיקולי גמול והרתעה.

23. בסיכומו של דבר מצאתי לדחות את בקשתו של הנואם לbijtol הרשותו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

24. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעקרון הילימה, ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנואם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. בישום עקרון

הહימה וקבעת מתחם העונש במקורה קונקרטי יתחשב בית המשפט בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהoga ונסיבות הקשורת בביצוע העבירה.

25. הערכיהם המוגנים הינם ערכיהם של שלמות הגוף והנפש, כאשר לעבירות אלימות בתחום המשפחה, או בתוך התא הזוגי חומרה יתרה. מדובר בתקיפה בתחום מערכת זוגית סגורה, שצרכיה להיות מבוססת על אמון הדדי, אהבה ורעות, וקיים קושי גדול בחשיפת העבירות. במקרים רבים המתלוונת קרוועה בין מצב של אלימות לבין רצון לגונן ולשמור על התא המשפחת. מדובר בעבירה המסבה נזקים קונקרטיים ופוטנציאליים, הן מבחינה פיזית והן בתחום הרגשי והנפשי.

26. כפי שנקבע ברע"פ 2486/19 **נאטור נ' מדינת ישראל**:

"**עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחוןינו, בכבודו ובשלות חייו. יש ליחס לעבירות אלו חומרה יתרה, באשר כלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמי מן העין, תוך ניצול פער כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג"**

27. ברע"פ 18/1916 **בלאל דראושא נ' מדינת ישראל** (28.8.18) חזר בית המשפט העליון וקבע:

"**כפי שנקבע, "עבירות האלימות והאיומים הכללי, וכן בגנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חוללה אשר בתם המשפט מצוים להיאבק בה. בכך הוא אומנם כי אין בכך כדי להוציא את נסיבותו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשווה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח" (רע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.2009))**

28. חלק מהמלחמה ברגע של תופעת האלימות במשפחה, רף הענישה, אותו ראיו שבית המשפט יתווה, הינו רף גבוה. בענין זה ראו דבריו של כב' השופט אלרון ברע"פ 6979/22 **אולג דודקה נ' מדינת ישראל** (30.10.22):

"**בית משפט זה שב ועמד לא אחת על הצורך לנתקו במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה בכלל, וככלפי עבירות אלימות בין בני זוג בפרט (רע"פ 8144/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנובו] (7.12.2021)). לצד הנזק הפיזי אשר נגרם לקרוונות העבירה, עבירות מעין אלו פוגעות בתחום הביטחון של בני המשפחה; הן מבוצעות בהיבוא ומקשות על גילוין והענשת העבריין; ואף עלולות להסלים במהרה לכדי תוצאה טראגית של ממש, כפי שארע לא פעם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנובו] (28.1.2021)).**

29. מידת הפגיעה בערכיהם הללו, בנסיבות בהן מדובר באירוע יחיד, רף אלימות לא גבוה, ללא חבלה, אליו

נלווה איום שמטרתו הייתה להטיל על המתלוונת אימה ופחד, הינה ברף הבינוני-גמור.

מדיניות העבישה הנהוגה

30. נקודת המוצא בקביעת העונש הראווי למעשו של הנאשם היה העונש שקבע החוק בعقوרת תקיפה בין זוג, והוא ארבע שנים מאסר. עיון בפסקה בעבירות דומות מצביע על טווח עונשה מגוון. המאשימה ציינה בטיעוניה מספר פסקי דין לפיהן הוטלו על נאים עונשי מאסר בפועל. עיינתי בהם אך מדובר במקרים בהם התקיפה חמורה בהרבה מהמק儒家 דין. ההגנה הגישה, בין השאר, שני פסקי דין של בית משפט השלום וביהם בוטלה הרשות הנאמנים בעבירות של תקיפה בת זוגם. להלן פסקה שיש בה כדי להצביע על העונשה הנוגגת:

א. רע"פ 6002/22 **אלכסנדר ריאבנקו נ' מדינת ישראל** (19.9.22) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בביצוע עבירה של תקיפה בת זוג הגרמת חבלה של ממש. לאחר ויכוח בין הנאשם למתלוונת, בעוד ביתה הקטינה בידיה של המתלוונת, צבט אותה הנאשם בצווארה בחזקה. בהמשך אחז בידה וסובב אותה אל מאחוריו גופה, והורה לה לצאת ממדירה. בית המשפט קבע מתחם של מאסר על תנאי עד שנה. ולאחר תסקير חייביו גזר על הנאשם מאסר על תנאי, התחייבות כספית בסך של 5,000 ל"נ, 160 שעות שירות לטובת הציבור וכן צו מבחן למשך שנה. ערעור לבית המשפט המחוזי ורשות ערעור לעליון נדחו.

ב. רע"פ 22/2004 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.10.22) - בעת ויכוח בין השניים, הנאשם הרים את בitem הפעיטה וכשהמתלוונת העירה לו על קר היכחה אותה. המתלוונת שאלה אותו "למה אתה מרביץ לי?", וזה הנאשם תקף אותה שוב בקר שהכח אותה במכת אגרוף בעין שמאל. כתוצאה מעשי, נגרמה למתלוונת נפיחות בעינה השמאלית. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 6 חודשים מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר לצד עונשה נלוות, וגורר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 9 חודשים מאסר שירצזו בעבודות שירות ביצירוף עונשה נלוות. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי ורשות ערעור לעליון נדחו.

ג. ת"פ (שלום ב"ש) 20-09-49587 **מדינת ישראל נ' יוסי קווקבנקר** (19.12.2022) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקיפת בת זוגלא גרים חבלה. בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוונת דחף הנאשם את המתלוונת על המיטה בחדר השינה וסטר על פניה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין תקופת מאסר קצרה שכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 6 חודשים מאסר שכול וירוצו בעבודות שירות, ביצירוף מאסר מותנה, Kens ופיקצי. וגורר על הנאשם 45 ימי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, Kens ופיקצי. בהמלצת בית המשפט המחוזי חזר בו הנאשם מהערעור.

ד. ת"פ (שלום נצ') 20-03-27849 **מדינת ישראל נ' מ' פ'** (29.11.21) - בעת ויכוח בין השניים, תקף

הנאים את המתלוונת בכך שטר לה על פניה ודחף אותה למיטה. בניסיון המתלוונת לצאת מהבית, משך הנאים בחזקה בחולצתה, תפס בחזקה את ידה השמאלית ומשך אותה לכיוונו. כתוצאה מעשי הנאים, נגרם למתלוונת סימן אדום קל. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר קצר לרצוי בעבודות שירות לבין 10 חודשים מאסר בפועל בגין עונשים נלוויים, גזר על הנאים, נעדר עבר פלילי, מאסר על תנאי, צו מבנן לשך שנה והתחייבות.

ה. ת"פ (שלום ת"א) 18-01-4749 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.3.22) - הנאים דחף את המתלוונת בניסיון לסליק אותה מהבית, ישבה המתלוונת על המדרגות מחוץ לביתה וחיכה למשטרה. לאחר מכן שנכנסה חזרה לביתה, תקף אותה הנאים והכה בה באמצעות מטען האופניים, כתוצאה לכך נגרמה לה חבלה בדמות המטומה במחזה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין בין מאסר בן מספר חודשים שנייתן לרוצתו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל, גזר על הנאים, נעדר עבר פלילי, מאסר לשך 4 חודשים שירותה בדרך של עבודות שירות לצד עינוי נלווי.

ו. ת"פ (אשקלון) 34560-11-17 **מדינת ישראל נ' בן דוד** (12.2.20) - הנאים הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות איומים ותקיפות בת זוג, כאשר איים על המתלוונת בפגיעה בה ותקף אותה בכך שאחז בידה וריצה להוציאה מהדלת. בית המשפט קבע מתחם הנע בין תקופת מאסר קצרה לשנת מאסר, גזר על הנאים 4 חודשים עבודה שירות ועונשים נלוויים. גזר הדין אושר בערכאות העreau, הן בבית המשפט המחויז והן בבית המשפט העליון.

ז. ת"פ (שלום קריית גת) 23308-06-18 **מדינת ישראל נ' יצחק** (24.10.19) - הנאים איים על בת הזוג בך אמר לה שם תיגע בטליזיה הוא ישבור אותה. מיד ובסמור ירך לעברה. המאשימה עתרה לעונייה צופת פנוי עתיד בלבד. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה למספר חודשים מאסר בפועל, ובשל סיכון ממשי לשיקום הנאים ופגיעה אפשרית בפרנסתו בוטלה הרשות הנאים ובית המשפט הסתפק בהטלת התחייבות ותשלום הוצאות משפט.

ח. ת"פ (כס') 35735-06-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (23.5.18) - בעת ויכוח בין השניים, אחזה המתלוונת בחולצתו של הנאים וצעקה עליו, הנאים הכה בראשה בחזקה באמצעות טלפון נייד. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי עד ל-12 חודשים מאסר בפועל, גזר על הנאים, בעל עבר פלילי בעבירה דומה עונש של 4 חודשים אשר ירכזו בעבודות שירות לצד רכבי עינוי נוספים.

ט. עפ"ג (מחוזי-ם) 48832-10-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.8.16) - נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירה של תקיפות בת זוג וצירוף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירות איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרعيתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאים. מתחם העונייה ההולם לגבי עבירות תקיפות בת הזוג, נע בין מאסר על תנאי לצד צו שירות

لتועלת הציבור לבין שבעה חודשי מאסר בפועל; וכי מתחם הענישה לגבי עבירות האויומים, נע בין מאסר על תנאי לבין ארבעה חודשים מאסר. הנאשם נדון לשלושה חודשים מאסר בעבודות שירות.

31. בבחינת הנسبות הקשורות לביצוע העבירה, נתתי את דעתי לכך שמדובר באירוע ייחיד, בלתי מתוכנן, אשר אירע על רקע סכוסר הגירושין ואינו מופיע את מערכת היחסים.

נתתי דעתן לאופן התקופה שאינו מן החמורים, לא מדובר בתקיפה חבלנית. עם זאת, יחד עם דחיפתה, אימן הנאשם על המתלוננת כי יפגע בה. מדובר במעשה אלים ופוגעני לא פחות מפגיעה הפיזית.

הנזק הנפשי שנגרם למתלוננת מעשי הנאשם עולה הן מכתב המתלוננת, אשר הוגש מטעם ההגנה והן מחוות הדעת הפרטית מטעמה.

32. אצין כי, ככל, בעבירות בהן הורשע הנאשם, במקרים דומים, יש לקבוע את תחתיות מתחם הענישה במאסר קצר בעבודות שירות. עם זאת, לאור נסיבות ביצוע העבירות, כפי שפורטו לעיל, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם בין מאסר מותנה לצד צו של"צ ל-8 חודשים מאסר בפועל לצורך ענישה נלווה.

בחינת הנسبות שאינן הקשורות לביצוע העבירה

33. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לロー. הנאשם לא נטל חלק בהליך שיקומי כמעט שלושה מפגשים בקבוצה טיפולית בה לא השתלב. יש לקווות כי על אף שבית המשפט לא נעתר להמליצה בחוות הדעת מטעם ההגנה, הנאשם אכן יוכל לטיפול פרטני מטעמו, שכן גורמי המקצוע עמדו על הצורך הברור בכך.

34. הנאשם בן 39, ונודר עבר פלילי. הנאשם הודה במינויו לו, لكن אחראיות, אף אם חלקיים, והתנצל בפני המתלוננת.

עוד נתתי דעתן לפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחהו, ולנזק שעלול להיגרם לפרטנו מהרשעתו בדיון, כפי שעולה אף מעדת המתלוננת.

כמו כן, מאז ביצוע העבירה החלפו חמיש שנים, ויש לתת את הדעת לחלוף הזמן. עם זאת, כתב האישום הוגש בסמוך למועד ביצוע העבירות, וחלק ניכר מהדינונים נדחו פעמי אחר פעם לבקשת ההגנה.

35. בנוסף לעיל, יש ליתן את הדעת לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם אלימות מכל סוג שהוא בתוך התא המשפחת או לגלות כלפי סובלנות או סלחנות. אין כל ערך ברוטויקה המגן אלימות כאשר אינה מגובה בענישה מرتעה.

36. מצאתי כי יש מקום את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ובנוסף להשิต עליו עיצום כספי, בדמות קנס ופיצוי לנפגעת העבירה. מעשיו של הנאשם מחייבים פיצוי הולם, שייהי בו משום הכרה בנזק שנגרם לנפגעת העבירה. אחת התכליות של רכיב הפיצוי הוא "יסוד של היטהרות לעבריין עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשו לתרום לשיקומו" (ע"פ 8745/08 פלוני נ' מדינת ישראל ואח'). הפיצוי הינו עונש חינוכי משלים, שיש בו כדי להמחיש לנאים את מחיר מעשיו, ויסיע לו להפניהם את אחריותו לנזקים שנגרם.

סוף דבר

37. לאחר שקליתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.
- המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום, עברו הנאשם כל עבירת אלימות.
- ב. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 300 שעות.
- שירות המבחן יגיש תוכנית של"צ לאישור בית המשפט תוך 30 יום.**
- ה הנאשם יבצע את עבודות השל"צ במשך שנה מהמועד שקבע על ידי שירות המבחן.
- הובחר הנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, או לא יתמיד ביצוע עבודות השל"צ, ניתן יהיה להפיק את צו השל"צ ולהטיל עליו עונש אחר תחתיו.
- ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 3,000 ₪ למטלוננת, ע"ת מספר 6. הפיצוי ישולם עד ליום 2.7.23.
- ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תMORETO. הקנס ישולם עד ליום 2.7.23.
- את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור **3 ימים מיום באחת מהדריכים הבאים:**
- **בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il**
  - **מרכז שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון **35592*** או בטלפון **073-2055000****
  - **בזמן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בהציג בשובי תשלום).**

אני מבהירה לנאים כי כל סכום שישולם על ידו יזקף תחילת לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלאה הפיצוי יזקפו התשלומים לזכות הכנס.

המצוירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז איר תשפ"ג, 07 Mai 2023, בהעדר הצדדים.